

Hvad siger man til en begravelse af et menneske, der aldrig har ytret nogen form for tro?

Langt de fleste danskere er i bund og grund meget private omkring deres tro. Og det er slet ikke usædvanligt at have en samtale med pårørende hvor man ikke berører afdødes tro. I den tale jeg efterfølgende skal skrive og holde til begravelsen forsøger jeg allermest at sige noget om det menneske vi er samlet for at tage afsked med og så forsøger jeg at sætte ord på det troen måske kan give os der er tilbage. Et blik for taknemmelighed. Et rum for tilgivelse. Et håb om noget andet og mere.

Hvad er dit bud, præst, på hvad der sker efter døden?

Selvom det er et paradoks for min forstand, så giver det mit liv værdi, at tro på, at alt ikke bare slutter og bliver mørkt den dag jeg dør. Gennem mit liv, både som barn og voksen, har jeg haft mange billeder på det, vi kunne kalde himlen. Lige nu er jeg nok landet der hvor jeg håber mig omsluttet af lys og kærlighed. Og så holder jeg meget af det stykke i Det Nye Testamente hvor der står, at lige nu ser vi ind i et spejl, ind i en gåde, men en dag skal vi se ansigt til ansigt.

Skal du begraves eller brændes?

Jeg er faktisk i tvivl... Måske hælder jeg mest til at blive begravet. Jeg synes det er virkelig fint når pårørende bærer deres døde ned over kirkegården og sænker kisten i graven.

Men det er også fint at sige farvel ude ved rustvognen.

Allermest holder jeg af ritualen. De tre skovfulde jord på min kiste sammen med en lidt håbefulde ord. Det vil jeg ikke snydes for.

Hvorfor er der så meget tabu omkring døden?

Jeg tror det skræmmer os. Døden er så uigenkaldelig og ingen VED noget og kan give klare svar. Og så er det sådan en almindelig menneskelig ting, at tænke at hvis vi ikke taler om det, forsvinder det nok af sig selv 😊 Min påstand er jo så at vi faktisk ved at tale om døden, ved at huske på at vi skal dø; sådan set kvalificerer vores liv, så vi for eksempel før det er for sent finder ud af hvad der er værd at bruge tid og kræfter på, og hvad der måske ikke skal have så meget opmærksomhed.

Hvad siger du til et menneske, der snart skal dø, som spørger dig: "Hvad sker der når jeg dør?"

Jeg svarer: "Jeg ved det ikke. Hvad håber du på der sker?" Og så ville vi få en god samtale ud af det. Der findes i mange mennesker, mange fine billeder på "himlen". Jeg kunne sige noget hvilke bud Kristendommen giver på hvad der sker. Hvad jeg selv håber. Måske ville vi også komme til at tale om, om der er noget den døende frygter vil ske, noget man måske er bange for. Jeg oplever at det kan være virkelig fint, afklarende og fredfyldt for den døende at tale om dette.

Kommer jeg hjem til Gud når jeg dør?

Det er mit håb. Spørgsmålet er så bare hvad Gud er? Er det lys? Er det varme? Er det kærlighed? Er det meget mere konkret? Jesus med åbne arme? Jeg ved det ikke, det er det min tro og mit håb med tiden må fortælle mig.